

SÅNGBOK NR 1

SKRIVEN

AV

VIGGO HANSSON

1935 - 1939

VIGGO HANSSONS SÅGBOK 1935 - 1939

REGISTER BOK 1

Högt i Norden	3 - 4
Månstrålar	4 - 6
Svarte Rudolf	7 - 8
Se mej godnatt	8 - 9
Balens drottning	10 - 12
Konvaljens avsked	13 - 14
Såpbubblor	15 - 16
Malajen	17 - 18
Min hembygds melodi	19 - 20
Barndomshemmet	21 - 22
På Na Igen (Dragonvisa från Ystad)	23 - 29
Lyssna du till mig i kväll lilla mor	30 - 32
En stjärnenatt	33 - 34
Ejros visan	35 - 37
Mitt drömda ideal	41 - 42
Från Kronnbergs	46 - 47
Skärgårdsflickan	50 - 53
Gamle måne	54 - 55
Min docka skall gå på bal	59 - 59
Sköna Hèlen	62 - 63
Aloha-Oe	67 - 68
Flottarkärlek	74 - 75
En sjömans varning	78 - 79
En sjömans vals (av Prins Wilh)	80 - 81
Fritiofs Avsked	86 - 87

Högt i Norden

I

Högt i norden bland fjällar grå
där många tusen dunklar tallar står.
Där mitt hem i dalens sköte låg
där jag första gången ljuset såg.

II

Här finns järn, och kraft i manna arm
och i faran modig hjältebarm
Nalkas fienden vid våren strand
den vi möta då med svärd i hand.

III

Här finns tärnor små med ögon blå
som så trofast vid vår sida står
Och i deras ungdoms friska barm
ungdoms kärlek brinner mild och varm.

IV

Här jag levat lycklig ungdomstid
här jag funnit barndoms lycka blid
Här jag kämpat mången bitter strid
här jag väntar ålderdommens frid.

V

Sverige med dess klara sjöar blå
dig mitt hemland evigt kallar må
Här jag lägger ner min vandringsstav
här jag bädda vill min tysta grav.

Månstrålar

I

Månstrålar klara glimma
Vinden sig sakta rör
Och i den sena timma
Jag mandolinen hör
Bakom balkongens galler
En skugga jag skymtar där
Och i gondolen faller
En ros till sångarn ner

Refräng:

Ljuvt är att drömma
Sorgerna glömma
Tonerna strömma
Till henne upp
Strålande stjärna
Himmelska tärna
Skydda och värna
Kärlekens hopp

II

Ljuvt all den kärlek viska
Och med sin lilla vän
Lyssna till liten siska
Hör vad hon viskar än
Sjunger om en älskad maka
Gömd uti skogens famn
Kommer hon ej tillbaka
Viska ett älskat namn

Refräng:

Ljuvt uti kvällen
ensam på hällen
Tindrande pellen
Sprider sitt sken
Lekande fara
Månstrålar klara
Älvornas skara
lockar till dans

III

Ljuvt att på klarblå bölja
Gungar du nattens doft
Luften som dock dölja
Sagornas gyllne slott
Lysa bland guldets röda
Skins bland molnen grå
Fönstren i färgprakt glöda
Murarna liksom

Refräng:

Viggo Hansson 6. 2 35

Månstrålar (med gitarrackord)

I

D D D
 Månstrålar klara glimma
 D D D A
 Vinden sig sakta rör
 A A A A A
 Och i den sena timma
 A A A D
 Jag mandolinen hör
 D D D D
 Bakom balkongens galler
 D D D D A
 En skugga jag skymtar där
 A A A A
 Och i gondolen faller
 A A A A D
 En ros till sångarn ner

Refräng:

D D D G
 Ljuvt är att drömma
 G G D D
 Sorgerna glömma
 D D A
 Tonerna strömma
 A A D
 Till henne upp
 D D G G
 Strålande stjärna
 G G D D
 Himmelska tärna
 D D D A A
 Skydda och värna
 A A D
 Kärlekens hopp

Svarta Rudolf

I

Se svarte Rudolf han dansar
han böjer sin nacke och ler
Han tänker på stormande nätter
i Amsterdams glädjekvarter
-: Han drömmer om flickornas krans
om svävande bruna ben
vid stranden av blåa slätter
vid samoa månens sken :-

II

Han böjer sin nacke och blundar
i flygande Roslagsvals
Så höll han i smäktande lundar
sin arm kring chileanskans hals
-: Så böjde han kullrig hjässa
en afton i negerbyn
mot trettonårig prinsessa
med eldsken på ebenholsthy:-

III

Så dansar de svajiga karlar
på Malagas vinstänkta red
Den vitröda tösen bävar,
bedårad förlorad förledd
-: Hon ler i hans väldiga nävar
åt allt vad han tog och ha gav
Hon suckar och vinden svarar
från Ålands jäsande hav:-

Se mej godnatt

I

Dagen gick bort och om den vide jord
natten har trängt sitt svarta sorgeflor
Men genom molnet skymtar vi däri
stjärnornas gyllne pärlbragderi

Refr:

Se mej godnatt i denna stilla stund
Ännu jag ser din röde pigemund
Ännu din stämman räker till mej hem
Se mej godnatt med visk vi ses igen

II

Jag under morgon solens flamme bal
Glad vill jag tömma livets gyllne skål
Leve i lyx av lyckan klipppeslag
Nu är det natt, men det är kort till dag

Refr:

Se mej godnatt i denna stilla stund
Ännu jag ser din röde pigemund
Ännu din stämman räker till mej hem
Se mej godnatt med visk vi ses igen

Viggo Hansson 6-2-35

Balens Drottning

I

Med lågande kinder hon hastar,
ur valsen som nyss tagit slut,
hon kappan kring axlarna kastar,
och skyndar i parken sig ut.
Bakom henne tonerna klinga,
klar skiner salongen i ljus,
lätt faller flinga på flinga
och dovt höres tonernas brus.

II

Visst flydde hon bort från de andra
när balsalens drottning hon var
vi skulle se henne då vandra
förgäves hon lämnar ej svar.
Bland hopade drivor hon finner
sin väg genom dunklet ändå
tills borta i parken finner
en ensam och undangömd bergvrå

III

Där står en björk som hon känner
mot trädet hon lutar sig fram
och pannan som feberhet bränner
hon vilar en stund mot dess stam.
Två glödande läppar hon trycker
mot isiga barken och ler
ett namn hon tycks skönja i barken
vid snöglansens nattbleka sken.

IV

Och ljuset hon drar sig till minnes
den hand som skrivit det har
så lycklig hon var då till sinnes
den majdag så strålande klar
hon minnes så väl varje skåra
och drömmande såg hon därpå
liksom för att ej barken sara
hon bröt en förgätmigej då

V

Sen dess hon ej fått skåda
den plats där de mötte varann
ty ödet åtskilde dem båda
för år efter år försvann.
Nu tillhör hon redan en annan
occh all hennes lycka har flytt
hon lutar den brännheta pannan
mot isiga barken på nytt.

VI

Ånyo hörs tonerna ljuda
och dansen vill ej taga slut
hon eldigt i valsen sig svingar
med strålande blick som förut
Och björken där nu uti skogen
står sköljd på grenar och stam
och vinden bortsopar från marken
vart spår på den mark hon gått fram

Viggo Hansson
6 - 2 - 35

Konvaljens avsked.

I

Ljuva, susande milda västanvind
 Kom och svalkande smek min
 bleka kind
 (O, sänk dig ned invid min veka fot)
 Ack dröj, o dröj hos mig tag mi
 sista suck emot !
 O, hur jag längtar att sprida
 min doft till en var,
 Prisa min skapare god med den
 vällukt jag har kvar.
 Snart är det slut min korta tid
 Och jag böjer mitt huvud så sakta,
 Så sakta att dö
 Vit som snö stilla slumrande
 in i frid

II

Rik på fröjd men så kort är
 min levnadsdag
 Ljuva kändes mitt hjärtas harpo slag !
 Jag solljus drack med mina
 späda blad
 Min dräkt den blev så vit den
 blev så ren i ljusets bad.
 Så blir jag gömd under snövita
 svepningens dräkt
 Vilar och väntar på vår och på
 dig o västanfläkt
 Snart är det slut, den långa
 natt.
 Och jag böjer mitt huvud
 så sakta så sakta och då
 Klockorna små ringer hälsande
 vårsol glatt.

Malmö den 7 - 2 - 35
 Viggo Hansson

Såpbubblor

I

Längtande jag
drömmer var dag
om lyckans fagra land
luftiga slott
skimra i blått
på en förtrollande strand
slottet är byggt av koraller
pärlor och ädla kristaller

Refr:

När jag blåser lätta bubblor
skimrande mot himlen blå
seglar en färd speglar en värld
dit mina tysta tankar gå
Men lyckans drömmar mista
snart sin färg och glans
liksom mina bubblor brista
i sin första lätta dans

II

Snövit jasmin
blek rosmarin
kransar min slottskupol
på drömmars älv
glider jag själv
fram i en gyllene gondol
Fjärran i solglansen skiner
slottet av guld och rubiner

Refr:

När jag blåser lätta bubblor
skimrande mot himlen blå
seglar en färd speglar en värld
dit mina tysta tankar gå
Men lyckans drömmar mista
snart sin färg och glans
liksom mina bubblor brista
i sin första lätta dans

Malmö den 8-2-35
Viggo Hansson

Malajen

I

När alla andra knoga för kung och fosterland
då går jag där och "maskar" med kvasten i min hand
När alla andra trälar för fosterlandets värn
då ligger jag på ryggen där hemma i kasern.

Refr:

Ty jag är en malaj, blott en vanlig malaj
som ni alla nu tydligt kan se, här kan se
Ja jag är en malaj blott en vanlig malaj
men jag klara min värnplikt för de

II

När alla andra plågas med packning och gevär
då går jag i min grötrock plocka lite bär.
När andra stå givakt efter starkt kommandorop
då gör jag alltid tvärtom och sjunker mer ihop.

Refr:

Ty jag är en malaj, blott en vanlig malaj....osv

III

När alla andra gluffa och sätta i sig mat
då står jag ute i köket och vara diska fat
men inte blir man utan middagsmat förde
i köket finns det "grunker" som mycket bättre ä

Refr:

Ty jag är en malaj, blott en vanlig malaj....osv

IV

När alla andra tåga i kunglig vaktparad
jag står på trottearen och är så djädrans glad
När andra ställa uppsig för vakten; i gevär
det rör mig ej i ryggen, jag tillhör ej det där.

Refr:

Ty jag är en malaj, blott en vanlig malaj....osv

V

När alla andra tjusa medd flickorna i stan
då får jag göra helt om och vända bort min kran
Nog svider det i hjärtat och stinger som en pil
men djäklar i mi låda den gång jag blir civil

Refr:

Ty jag är en malaj, blott en vanlig malaj....osv

Malmö den 17 - 2 - 35
Viggo Hansson

"Min hembygds melodi"

I

När solen sjunkit ner,
bak västanskogen bryn
och sommarnattens skuggor falla:
Då gungar vi till dans
där hemma uti byn
och glädjen den står högt i skyn

Refr:

Det är doft ifrån violer
det är klang ifrån fioler
I sommarnattens tjusning
med dess poesi
jag hör min hembygds melodi

II

Då mötte jag den flicka
kärleksvarm och rar
som lovade att evigt bliva
Min egen hjärtevän i livets alla dar
du sköna tid så underbar

Refr:

Det är doft ifrån violer.....osv

III

Men åren de försvinna
ungdomstiden flyr
ej mer vi går till dans på logen
Men ännu varje år
när våren åter gry
till hemmets bygd min tanke styr

Refr:

Det är doft ifrån violer.....osv

Malmö 17 - 2 - 35
Viggo Hansson

Barndomshemmet

I

Där som sädesfälten böjer sig för vinden
och där mörkgrön granskog skymtar bakom den,
står den lilla röda stugan invid grinden
som i forna dagar var mitt barndomshem.
Det var sol och det var sommar ute gröna hagar
när som artonårig jag där hemma var.
Och de minne jag har kvar från dessa dagar
är de bästa och de käraste jag har.

Refr:

Hän från landet uti väster tanken glider
hem till kära gamla Sverige då och då
fast sen dess har svunnit långa långa tider
barndomshemmet har jag aldrig glömt ändå

II

Nu jag gammal är och lever blott på minnet
av mitt hem och mina vackra drömmars land
vad som fordom brukat tjusa barnasinn
står så tydligt för min syn ibland.
Uti hemmet fick jag allt vad jag begärde
Jag förstod det ej förrän jag blev stor
och föräldrarna mig rätt och sanning lärde
nu de äro borta, både far och mor.

Refr:

Hän från landet uti väster tanken glider.....osv

III

Och min flicka sen det fanns ej hennes like
hon var solen i mitt liv då jag var ung
Men nu hon vilar uti gravens tysta rike
Jag står ensam kvar och världen känns mig tung
Då jag längtar hem och griper vandringstaven
men mitt lyckoland är endast en chimär
Ack, här ute skall jag bäddas med i graven
långt från hemmet och från dem jag haft så kär

Refr:

Hän från landet uti väster tanken glider.....osv

Viggo Hansson Malmö 27/3 36

På. Na. Igen.

(dragonvisa från Ystad)

I

Sång:

Slut de! ä' exesyssen
och i går vi rökke opp,
sen ja' lärt mej att klå ryssen
å att ria i galopp.

Uti kronans klär ja! stylat
nära i trehundra da'r
Hela Ystad sta' ja prylat
en gång som ja' va gla.

Tal:

Men tron i ni befäl di säger så
möed som:

"Ja, dä' rätt Jins Trulsson
ge dom på vinan, så ska du få dej en syn
eller två"

Jo, i hondan - när d' ä bara te å,

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
kronans kaga ä nog bra,
fast burn ä trång ibland

II

Sång.

Va' dargon á fint förstår en
 En får gå så blå å grann,
 men dä långt á ner te joren,
 när en dacka ska' iblann!
 Rädd en á ä knäcka nacken
 kränga ög var da !
 Öget slänger en i backen
 bäst som en ä kommen på !

Tal:

Men tror ni befäle di säjor som
 möed som:
 "Däng du kostaskftet i hovedet på
 mären, Jins Trulsson"
 Jo i hondan - nä d' ä bara te å

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
 kronans kaga ä nog bra,
 fast burn ä trång iblann,

III

Sång:

Sen så ska en ud å skompa,
ud i rongen ska' en flå
å så flå bå lår å rompa
så en knappt kan gå å stå
Om en rakt ud finge ria
udi sakta lank på svär'n
men skall kringekrok man ria
kant int, sådan bli på mär'n

Tal:

Men tror ni befäle di säger så
möed som:
"Ge du sådan i öget Jins Trulsson,
å ta du dej hem till din gamla mor"
Jo i hondan - nä, d' ä bara te å

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
kronans kaga ä nog bra
fast burn ä trång iblann

IV

Sång:

Å så blir dä sport på gåren,
 en ska ud å sparka boll,
 å en spark dä kanske får en
 så en knappt kan gå på håll
 Stå på post i alla väder
 i handräkning får en gå
 för en ej skrek << i geväder >>
 ska en arrest en genast få !

Tal:

Men tror ni befäle di säger, så
 möed som:
 "Ja, va' inte lessen du, Jins Trulsson
 va' inte lessen du, för vi kommer
 in te dej i arresten, å så spela vi
 nongarompa om en gög eller två "
 Jo, i hondan - nä, d' ä bara te å

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
 kronans kaga ä nog bra
 fast burn ä trång iblann

V

Sång:

Sen så ska en putsa tyed
å som stallknekt får en gå,
har en liter in man smyed,
stallvakt natt å da en får !
Fläsk å ärter bruna bönor
en förjämnan får förstås
allri får en stekta höner
spedekaka eller gås

Tal:

Men tror ni befäle di säger så
möed som:
"Ge du sadan i fläsket, Jins Trulsson,
å gack du mä mej på Saltsjöbaden
så ta vi oss en besk å så äter vi
lite sälta å röbeder å dricker lite
champanjevin"
Jo, i hondan - nä, d' ä bara te å

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
kronans kaga ä nog bra,
fast burn ä trång iblann

VI

Sång:

Å på sönda blir paraden
å marchera vi då få
med musik igenom staden
å mundering å ljusblå
En mö töser spankulerar,
å på kväll'n en går på bal,
Sen i skogen kurtisera -
fastän nog ä gräbban skral !

Tal:

Men tror ni befäle de säger så
möed som
"Ja, ni får dansa pågar ni får dansa
så möed ni vill både boston å
tosep å vannstepp å mastix
Vi ge sadan i röckt å exersys
i mår'n
Jo, i hondan - nä, d' ä bara te å

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
kronans kaga ä nog bra,
fast burn ä trång iblann

VII

Sång:

När trompeten tampto ljuder
udi mörkan höstkväll
ja så sakta ud mej smyger
te min sockerbrukmamsell
En civil där sto i porten,
när i torsdas ja kom did
å ja snudan slo i lorten
då på vinan bums ja fick

Tal:

Men tror ni befäle di säger så
möed som:
"Ja, d' ä synn om dej, Jins Trulsson
d' ä värkligen synn om dej
men ge du sadan i den där
gräbban för vi ska, skaffa dej
en ny!"
Jo, i hondan - nä, d' ä bara te å

Sång:

På na igen å ri för kong å lann
kronans kaga ä nog bra,
fast burn ä trång iblann

Malmö 27/5 36 Viggo

Lyssna du till mig i kväll lilla mor

I

Jag vet en liten koja långt, långt
borta härifrån
dold bland stammarna i skogen
tysta gömmer
Ofta söker sig min tanke till den
tysta trevna vrå
där en gång jag smektes av två
händer ömma.
Nu den tiden är förrunnen sedan
många långa år
trött och skrynklad är den hand
som så mig smekte
Men var dag på den jag tänker
när i ensamhet jag går
och på hemmet där som barn en
gång jag lekte

Refr:

Måtte eterns vågor till dig bära
alla den längtan som uti mitt hjärta
bor
Tänker du på mig i kväll du gamla
kära
Lyssna du till mig i kväll lilla
mor

II

Sen sist jag såg dig många år flytt
i tidens ström
Ensam sitter du och hör hur skogen
susar
Det händer kanske att din blick
just nu blir vek och öm
och en värld av minne genom
mörkret brusar
Minns du ännu hur jag smög mig
i din mjuka trygga famn
när från skogens troll jag skygg
hos dig mig gömde
Minns du ännu hur som vuxen
blott hos dig jag fann en hamn
när jag marken brutits ner allt
ljus jag drömde

Refr:

Måtte eterns vågor till dig bära
alla den längtan som uti mitt hjärta
bor
Tänker du på mig i kväll du gamla
kära
Lyssna du till mig i kväll lilla
mor

III

Nu går väl du där hemma som du
alltid gjorde förr
och så varsamt dina kära blommor
smeker
Kanske smyger sig en strimma sol,
från springan i din dörr
och bland silvret i ditt hår förslutet
leker
Ack, Gud give att jag än en gång
fick smeka lugn av mor
och fick kyssa dina kära gamla
händer
och att än en gång som förr du
ville lära lille bror
böja knä till "vart jag mig i
världen vänder"

Refr:

Måtte eterns vågor till dig bära
alla den längtan som uti mitt hjärta
bor
Tänker du på mig i kväll du gamla
kära
Lyssna du till mig i kväll lilla
mor

Viggo Hansson
29/5 36

En stjärnenatt.

Det var en strålande stjärneklar natt
 vid min sida förtroligt du satt
 Din blick var varm och den glödde
 min kind
 när du smekte av sensommarvind
 Du lät mig ana oom himmel på jord
 i mitt hjärta jag gömt varje ord
 Du var späd, du var fin, det var doft
 från jasmin
 och i fjärran härdes en spröd violin.

Refr:

Tindrande stjärnor i natten
 sågo var hemlighet
 Doftande blomst i rabatten
 hörde vad ingen vet
 Tid som har gått fås ej åter
 minnet är alt som finns kvar
 djupt i mitt hjärta det gråter
 om minnen från flydda dar

II

Nu är den öde vår lilla berså
 sommarens blommor nu vissnande stå
 Himlens stjärnor de blinka mot mig
 liksom vilja de minnas om mig
 När du gick bort var så ödslig
 och kallt nu jag saknar dig städs
 och i allt
 Det sol, i mitt sinn
 innan sorgen kom in
 ty du lovade evigt bli min

den 30/5 36
 Viggo Hansson

Refr:

Tindrande stjärnor i natten.....osv

Ejros visan.

I

Vid Kungsholmsstrand där mälarns vågor
sköljer

En liten del av våran huvudstad

Där står ett gammalt plank som
nästan döljer

En lika grå som gammal husfasad

II

Ni kanske frågar vem som bor där
inne

Jo flickor klädda uti snövit skrud

De flickor som lagt bort sitt ädla
sinne

Och brutit har emot Guds sjätte bud

III

Ejros murar nakna grå och kalla

Inom vars murar mångt muntert
skratt.

Men säkert kunna de nog också
tala.

Om mången sorgneklämder och dyster
natt

IV

Från dessa rum mång yster flicka
kastar

I livets nöjen och förgås med dem

Men kanske också mången flicka
kastar

En sorgsen tanke på sitt barndomshem

V

Men flickor sörjen ej för vad ni
blivit
Stäm hellre upp uti ett muntert
skratt
Ty när man endast en gång lever
livet
Så tycker jag att det skall
levas glatt

VI

Ty jag själv som skrivit dessa
rader
Har lidet skeppsbrott uppå livets
hav
Jag har förlänge sedan glömt
Gud fader
Och seglar nu till skutan går i
kvav

Malmö den 31/5 36
Viggo Hansson

Ejros visan (med gitarrackord)

I
D D D D D
Vid Kungsholmsstrand där mälarns vågor

A
sköljer

A D D
En liten del av våran huvudstad

D G
Där står ett gammalt plank som

D
nästan döljer

A D D
En lika grå som gammal husfasad

Mitt drömda ideal

I

I drömmens strålande hägring
Jag skådat en töcken blid
en Venus full av fågring
bedarrande skön och mild.
I moln hon tyckes försvinna
Allt var ju en villa blott
Den skönaste gudinnan
i drömmen jag skådat fått

Refr:

Med själens blick
jag henne ser
i rosig purpursky
Den hulda jag
så ömt tillber
till henne vill jag fly
Hon tronar som
en Drottning skön
i hjärtats tempel sal
För henne ligger
jag i bön
mitt drömda ideal

II

Sen sitt jag sökt uti världen
bland färnor i tusen tal
till sist jag fann på färden
mitt tjusande ideal
Hon blev min kärleksgudinna
Min stjärna på livets stig.
En sällsam jordisk kvinna
För evigt hon tillhör mig.

Refr:

Med själens blick.....osv

*Viggo Hansson
Malmö 6/6 37*

Från Kronnbergs fönster

Kom gamle yngling
följ mig till ett, land,
ett sällsamt land,
där dårars klokhet skattas
Var ej förskräckt !
Jag räcker dig min hand
Du skall få nog av det
som alltid fattas./

Se tallens stam står ren och
vit i färgen
Björkens kottar dinglar uti rad
Här lyser mörker på de djupa bergen
och gäddan slår en drill så gråtmild
glad./

Här ser du spåren efter hästen
tassar, en långbent tax flugit fram.
Men suggan har med sina nassar
lyft vingarna från havets makadam./

En loppa sitter fången bak ett galler
ryter milt och skakar i sin bur.
Säg ! var är det som från träden faller
är det ej av klon, utav en ilsken tjur./

Ser du, där borta p, den ljumma isen
den vita negern går i brännhet snö
sin fulla tombutelj har han satt på
spisen, en ofödd änka är
hans längtans mö./

Du stora dvärg låt sorgen
dig fröjda, gråt ut hos mig om
du är full av skratt
Ack, jag är glad att vi
ej äro nöjda, nu skiner
solen fram nu blir det
natt.

Malmö

Viggo Hansson
6 - 6 - 37

Skärgårdsflickan

I

På Bohusläns kuster bland skären
de grå, där ser man en grav med ett
ankare på. Den saknar allt klädsel
av blommor och band, dess prydnad
består utav havskum och sand.

II

Bland åldriga granar som växer
på strand, där såg man en fiskareflicka
ibland, hon satt där så ensam med
hand under kind hon lyssnade
tankfullt till susande vind.

III

Hon suckade så tung o hur
smärtsamt det är att så vara skild
ifrån dem man har kär, o svara
mig bölja från brusande hav sej,
var är min älskling sej är han i grav.

IV

Eller har han mig svikit och tagit
en an. O Gud, denna tanken får ej
vara sann. Han svor mig sin trohet när
han drog bort och lovade komma
igen inom kort

V

Han sade även när han slöt sig
i sin famn, jag skriver så fort som
jag kommer i hamn. Har ej än ett
ord ifrån honom jag fått fast
tvenne år sen han drog bort.

VI

Så löser hon sakta sitt böljande
hår och sedan hon neder mot sjöstran-
den går. Där viskar hon sakta den
älskades namn och sjunker så nedert
i havsböljans famn.

VII

En tid sen därefter som flickan
försvann man liket av henne i vågor-
na fann. Så fick hon sin grav invid
granarnas fot, där vilar hon trygg
emot stormarnas hot.

VIII

Så kom det en sjöman från villande
hav lät resa ett ankar på hennes
grav. Där lät han gravera med
gyllande ord här vilar vännen
jag älskat på jord.

IX

Och Kattegatts böljor de skumman-
de står mot foten av graven år ifrån
år. Bland sägen om dem som i
graven blev gömd av fiskarbefolk-
ningen aldrig blev glömd.

Viggo Hansson
Malmö den 23/8 37

Gamle måne

Säj mej min bleke vän
de ä visst ej länge se'n
vi sågs vid samma tid
livet de ä' en strid
Jag stod vid lyktans sken
benen dom gått isär
jag var full liksom du
å de' ä jag ännu

Refr:

Du gamle måne, något stöd kan du ge mej
Du gamle måne, kom och ställ dej breve mej
Du frågar kanske varför flaskan jag tömt
Jo, för hon mej fördömt
Måne, jag får be de igen
Glöm vad jag sagt, gamle vän

Säj mej min gule bror,
vad ä de som jag bor ?
Gatan i sicksack far
huset står inte kvar
Allting har vinglig grund,
jorden är väldig rund
Just nu mitt ändå mål
de' ä mitt nyckelhål

Refr:

Du gamle måne, ta' å visa mig vägen
Du gamle måne gör mig inte förlägen
Jag ä ej precis bara lite ditåt
Stör jag dej så förlåt
Måne, jag får be dej igen
glöm vad du sett, gamle vän

Viggo Hansson
Malmö 23/8 34

Min docka skall gå på bal

I

Min docka skall gå
på bal det är säl-
lan nu för tiden
Hon kommer att bli så
nät i Kläning av ljus-
blått siden och skor med
Klackar höga som så
och broch och hals-
band skall Hon ha
på och ringa på
fingarna små

A - L 7 25/6 1950

Sköna Hèlen**I**

Nu jag sjunger om ett annat land
 och om en annan kust.
 Och om minne från min barndoms flydda dar
 det är sången om den flicka
 som i glädje nöd och lust.
 Lovat älska den hon redan svikit har,
 vilka dagar vilka stunder
 uti kärlek sol och sång
 Vilka nätter uti månens silverglans
 och i skuggan utav palmer
 har vi vandrat mången gång
 större lycka på jorden aldrig fanns !

Refr:

O, min älskling i Peru
 jag är alltid ensam nu
 med min sorg mi längtan
 och min melodi
 ingen sjunger nu som förr
 du sjöng för mig i kalbaki
 du min sköna min älskade Hèlen

II

Vilka rättteer uppå bordet utav fina bamburör
 vilka drycker uti glasen av kristall
 vilka blickar över glaset, som var fyllda med likör
 vilka hästar uti din pappas stall
 och när ljuvt uti min famn
 du slumrat mången gång
 vilken fröjd och vilken härlig poesi
 vilka armar vilken barm
 och vilken glädje varje kväll
 som för alltid för alltid är förbi

Refr:

O, min älskling i Peru.....osv

III

Och när vågor sakta leka i vår vik vid Kabalki
 och solen sänker sig i stilla havets famn.
 Sitter jag här uppe i Nordens kalla land
 och värmer mina ben framför brasan
 i mitt rum på Östermalm
 Ensam glömd av alla och av den jag älskat
 haver minst, och förutan tröst uti min stora sorg,
 men med hoppet att få hyra nu till våren omigen
 ombord på skeppet Gripen ifrån Göteborg.

Refr:

O, min älskling i Peru.....osv

V. Hansson 1815 38

Alooha - Oe

I

Skymning faller över palmklädd strand
vars vita sand
syns som ett silverband
På Hawaji stiger sångens brus
till dyningars gång
havets sång
vindens sus

Refr:

Aloha Oe - Jag älskar dig
Kom till mig nu är kvällen inne
Aloha Oe - Jag älskar dig
På dunkel kärleksstig du möter mig

II

Stjärnehären stilla står på vakt
dess silverprakt
oss helt har i sin makt
Vinden bär till oss en ljuv musik
fylld med
kärleksglöd
och mystik

Refr:

Aloha Oe - Jag älskar dig
Kom till mig nu är kvällen inne
Aloha Oe - Jag älskar dig
På dunkel kärleksstig du möter mig

Viggo 111 1943

Flottarkärlek

I

Jag var ung en gång för längesen
 en flottare med färg.
 Alla jäntor var som vax uti min famn.
 I all torp i alla byar hade jag en
 liten vän
 ifrån Norderås till skiljet ned
 vid Berg

Ref:

Haderianhadera, haderianhadera
 Ifrån Norderås till skiljet
 ned vid Berg

II

Jag har spelat på mitt handklaver
 för flottare vid ån
 Jag har spelat för små kullorna på Näs
 Jag har dansat över forsarna med älvor
 och med rån
 medan daggen gått till Ro på
 ängens gräs

Ref:

Haderianhadera, haderianhadera
 medan daggen gått till Ro på
 ängens gräs

III

Jag har spelat sommarnätterna
 till dans vid Rimo bro
 Jag har dansat med den vackra Maj i Nås
 Jag har svurit blonda Anna evig kärlek evig tro
 medan Lägerelden falnat invid ås

Ref:

Haderianhadera, haderianhadera
 medan Lägerelden falnat invid ås

IV

Jag har spelat för min kära
 där som norrskensflammar går
 över sätrarna vid Östervåla fjäll
 Jag har slumrat i min farkost där som vildmarks-
 pulsar slår
 medan stjärnorna gått vakt på himlens päll

Ref:

Haderianhadera, haderianhadera
 medan stjärnoorna gått vakt på himlens päll

V

Jag skall spela på mitt bälgospel
 så länge jag finns till
 i min koja invid Rekaforsens fall.
 Jag ska drömma, jag ska älska, jag ska sjunga
 om jag vill
 medan månen över moarna går vall

Ref:

Haderianhadera, haderianhadera
 medan månen över moarna går vall

En sjömans varning

Från längst i norr till söderhavets stränder
 varhelst en sjöman far på böljorna de / blå
 hör här en varning som en / gammal sjöman sänder
 Och som jag / ber att / du skall tänka / på
 Skär aldrig in din flickas namn i barken
 ty hon snart går men var du ristat in det / står
 var glad och sorglös liksom / tiljorna på marken
 den vännen / din, är / inte värden / får

Svär aldrig trohet intill bleka döden
 en sjömansed den är det sällan något / med
 så lova ej att älska / så i lust, som nöden
 då får du / aldrig i ditt sinne / fred
 Skriv inga brev där du din kärlek täljer
 ty kärleken den, far, men breven dom finns/ kvar
 När sorgen kommer / dränk den / aldrig i buteljer
 då blir den / dubbel / stor om ett par / dar

Giv ingen ring åt vännen när du reser
 den ring du ger den ser du säkert aldrig / mer
 och när du avskedsbreven / från den vännen läser
 Låt inte / sorgen / då dig tynga / ner
 Går du i land så följ ej första bästa
 den blick du "får sjöman" i moln beslås nåann
 tro ej den falska mö ty / snart går hon till nästa
 Och du står / ensam / lämnad kvar på / strand

Men var du än gör i livet käre broder
 och har du kastats fram och bak på salta /
 / hav
 Glöm aldrig bort ditt land och / så sin gamla
 moder
 och minns den / varning / som en sjöman gav
 Från längst till norr till söderhavets öar
 varhelst en sjöman far på böljorna de blå
 så minns du lättare kan klar alla sjöar
 än du kan klara flickorna de små

Malmö 22/2 39
Viggo Hansson

En sjömansvals

av Prins Wilh

I

I hamnen låg briggen
och speglade riggen
i vågornas glittrande lek
Men lättermatrosen
ombord var om nosen
och kinden så underligt blek
Ty nu bar det ut på
seglats och var slut på
det lustiga livet i hamn
med dansen på logen
och skrålet på krogen
och flickornas längtande famn
Nu seglar skutan till fjärran land
och blev borta i många år
men lättermatrosen gav bort sin hand
åt en flicka med korpsvart hår
Hemma hans jäntha gick sörjande kring
och väntade trogen sin vän
Då kom där en hälsning ett brev, en ring
fast själv kom han aldrig igen.

II

Nu fick hon vänta
hans blåögda jänta
tills skeppet kom åter härnäst
Då skulle med gamman
de vigas tillsammans
i kyrkan med psalmbok och präst
Ty så blev det svuret
en afton i furet
vid dragspelets kråmande låt
när festen och kyssen
han fick innan kryssen
och sjön skulle skilja dem åt
Men prästen som skulle ha vigt de tu
drog istället på giljarefärd
och furet har nu fått en prästgårdsfru
som är lycklig och nöjd med sin värld
Håll därför aldrig en jänta för kär
och aldrig en lättermatros
ty hon vet så sällan vad kärlek är
och han ja, han seglar sin kos

Fritiofs Avsked

Jag skall resa, jag är klar att resa bort ifrån mitt land,
 det är sorgligt, men det är nog bäst för mig
 ty den unga svenska flicka, som har givit mig sin hand
 har likväl med hjärtat dock bedragit mig

Men den sanning som man finner och de löften som man tror
 hos en flicka som man älskar med sin själ,
 det är bara fantasier som i mannens hjärta gror
 ja, det vet jag nu förvisso alltför väl

Jag tog flickan ut till havet, jag tog flickan ut på sjön
 jag tog flickan till moder, till min far
 Jag har smycket hennes kammare med blommor och med grönt
 men av glädjen finns nu bara minnet kvar

Ty en dag vi kom till staden ville hon gå till en vän,
 ja, till en flicka det förstår ni en och var
 jag gick ut på promenaden och där möttes vi egen
 men hon hade sällskap med en annan kar'

"Se, god dag, min älskling", sade hon, "var kommer du ifrån,
 vill du följa mig, ty nu vill jag gå hem?"
 Men jag tackade och sade: "Du skall ej gå över ån
 efter vatten - och adjö med dig min vän!"

Men jag råder er go'vänner - om en flicka som man har
 med en annan liten flicka vill gå ut
 då är saken den att hon har möte med en annan kar',
 och då skall man skynda sig att göra slut.

Ack, min lilla svenska flicka du var fager, du var öm
 men tyvärr din skönhet måste ju ta' slut,
 Dina blommor hava vissnat vi ha vaknat ur vår dröm,
 därför ger jag mig på blåa böljan ut.

Jag skall resa, jag är klar att resa bort ifrån mitt land,
 det är sorgligt, men det är nog bäst för mig.
 Jag har slösat bort min ungdom, men haft roligt nog ibland
 det är likväl bäst att ej beklaga sig.

Vh